

til. Men naar de, foruden at de skulle have Friheder og Rettigheder som andre Menigheder, foruden at skulle blive Valgmenighed, forlænge at faae andre Rettigheder, som ikke tilkomme andre Menigheder i Samfundet, da troer jeg, at de forlange Noget, der ikke kan indrømmes dem; og af en saadan særlig Ret troer jeg, at der er Noget blevet tilbage, naar det her hedder, at, hvor der viser sig Trang, kan Oprettelsen tilstedes dem af Regjeringen; det er Noget af den samme Ret, der i det første Udkast blev dem tilstaaet, hvor det hed, at, hvorfomhelst der viste sig en saadan Trang, vare Sognebaandsløserne, naar de blot vare 20, berettigede til at forlange, at der skulde oprettes en egen Menighed. Her er lidt tilbage deraf; idetmindste er det ikke klart for mig, at deres Rettighed er forsvunden. De andre Menighedsers Ret er jo den, at der som nogen Deel af Menigheden ønskes at stilles fra den større Menighed, da maa den indgive en Ansøgning derom, og Tilladelsen bliver, hvis Ansøgningen bevilges, meddeelt ved kongelig Resolution. Naar nu Valgmenighederne ønske det Samme, ja, da faae de gaae den samme Vej, som andre Menigheder gaae; de maae da indgive en Ansøgning, denne Ansøgning forelægges Kongen, og de kunne da ved kongelig Resolution faae Bemyndigelse til at træde frem som en Menighed. Jeg kan ikke see, hvad der skulde berettigede dem til at være fritagne for den Aftælling, der er forbunden dermed. Det Charakteristiske ved Sognebaandsløserne, som ønske at danne en Valgmenighed, er jo, at de ere misfornøiede, utilfredse med Gudstjenesten, som den i denne eller hiin Kirke foretages, men Utilfredshed og Misnøie kan dog ikke i Almindelighed siges at være en tilstrækkelig Grund til at tilstaae de Misfornøiede særegne Rettigheder. Vi maae erindre, at der ogsaa kan være en Misnøie, en Utilfredshed, som er ubegrundet, vi maae minde, at Culturen er i vore Dage saa udbredt, og Dannelsen stegen saa høit, at vi foruden de naturlige Fornødenheder have faaet en Mængde tilbante, tillærte Fornødenheder. Disse høiere, tilbante Fornødenheder fordrer ligesaa stærkt Tilfredsstillelse som de naturlige, og dette gjør sig ogsaa gjældende paa det religiøse Gebeet, saaledes at,

medens de naturlige Fornødenheder ere lettere at tilfredsstille, kan det være, at det falder mere vanskeligt at tilfredsstille det Tillærte, det Tilbante. Den Hungerige kan man mætte med Føde, men den, der forfalder til at blive kræsen, hvis Lyst egentlig er at vrage, kan aldrig mættes. Dette, mener jeg, kan ogsaa overføres paa det Religiøse; Dannelsen kan maastee vænne til at have mange Fornødenheder. Der herskede i Christian den Sjettes Tid en mere end almindelig Oprækkelse paa det religiøse Gebeet, og han holdt 6 Hosprædikanter. Dersom man fuldkommen skulde tilfredsstille de større Menigheder her i Kjøbenhavn, da vilde ikke 20 Prædikanter være tilstrækkelige for, at Alle kunde siges, at de sølte sig tiltalte af deres Præst. Dette, at der hersker Utilfredshed og Misnøie, kan være begrundet, og det kan være ugrundet, og hvorfomhelst en saadan udbreder sig og der fremkommer Dunster om at danne en særegen Menighed, bør Sagen derfor først undersøges og oplyses; naar det da bestendes, at der virkelig er Grund til Klage, ja, da bør de, der ønske en saadan Forandring, eftersom de jo dog ville siges at staae indenfor Folketjens Grændser, følge den samme Vej, som er anvist for andre Menigheder i Kirken. Jeg kunde derfor nok ønske, at det var udtrykt lidt tydeligere og bestemtere her, at det kun var ifølge kongelig Resolution, at det kunde tillades, at saadanne Frimenigheder oprettes. Saaledes som Ordene staae her, kunde man troe, at det var overdraget til Ministeriet at give Tilladelsen, thi der staaer blot „Regjeringen“. I enkelte af de Blade, hvori dette Forslag har været omtalt, siges det netop, at det er Ministeriet, der skal give Tilladelsen. Jeg vilde kun, at det skulde være sagt bestemt og tydeligt, at Tilladelsen gives af Hans Majestæt Kongen, som er det eneste Menneffe i hele Riget, om hvem man med Bished veed, at han er en evangelisk-luthersk Christen; man kan ikke sige, at man kan gjøre Regning paa, at Ministeren er det; han staaer maastee heelt udenfor Kirken. Dette er det første Sted, hvor jeg har fundet Noget, der kunde ønskes ændret. Hvis det blev ændret, og det blev tydeligt udtalt, at Tilladelsen til at oprette en saadan Valgmenighed maatte erhverves paa den sædvanlige Maade, saa troer